

andre for at sikre, at flere langtidsledige kommer i arbejde.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
7) Første behandling af lovforslag nr. L 153: Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik. (Forhøjelse af præmien i præmieringsordningen for offentlige arbejdsgivere).

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).
 (Fremsat 18/12 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jan Petersen (S):

Dette forslag ligner jo til forveksling det lovforslag, vi lige har forhandlet om, så derfor skal jeg nøjes med at sige, at vi i Socialdemokratiet kan støtte, at der sker en forhøjelse af beløbet fra 25.000 kr. til 50.000 kr.

Vi synes også, at den varslede informationsindsats over for de offentlige arbejdsgivere er relevant, således at anvendelsen af de her muligheder øges til gavn for servicen og de ledige, som så forhåbentlig i større omfang kan få ansættelse i den offentlige sektor.

Flemming Oppfeldt (V):

Venstre kan heller ikke støtte dette forslag, og begrundelserne er de samme som ved debatten om den kommunale aktivering, men hertil kommer så yderligere en lille dimension.

Vi har jo nogle rundt om i landet, som tilrettelægger indsatsen over for de ledige på statens vegne, nemlig de regionale arbejdsmarkedsråd,

og det her forslag er et indgreb i de regionale arbejdsmarkedsråds kompetence og deres prioriteringer, fordi deres aktivering vil blive mere uflexibel ved indførelsen af det her.

Så siger man fra Folketingets side, regeringens side, at der kun er én vej. Men det kan godt være, at der er nogle regionale arbejdsmarkedsråd og arbejdsformidlinger, som har den politik, at de vil prøve at få de ledige hurtigere i gang frem for at vente i 12 måneder for at fastansætte folk. Så det er et indgreb over for de regionale arbejdsmarkedsråd, som Venstre i øvrigt er meget kritisk over for, men hvis man skal have det her system til at fungere, så skal de også have en vis frihedsgrad.

Vi er imod forslaget.

Bendt Bendtsen (KF):

Skal man kort karakterisere de ændringer, der er i det her lovforslag, må man sige: Et håbløst lovforslag, som skal følge op på et tidligere håbløst lovforslag.

Regeringen indgik i november 1996 en forståelsesaftale med SF og Enhedslisten om en præmieringsordning for ansættelse af personer i det offentlige. I det socialistiske Danmark tror man stadig væk, at problemerne løses ved at ansætte folk i det offentlige. Det er jo en helt klar politik, at Enhedslisten og SF ønsker flere offentligt ansatte, men at Socialdemokratiet følger bagefter er uforståeligt.

Jeg ved ikke, om der er en underliggende aftale med Enhedslisten og SF, men det kan vi spørge arbejdsministeren om, når man nu hæver beløbet til det dobbelte fra de 25.000 til de 50.000 kr. Det er ude af proportioner, og det er vel også en udstilling af, at denne præmieringsordning er en fiasko. Nu fortsætter man altså i det blinde spor for at finde vejen i arbejdsmarkedspolitikken. Skal man bruge et enkelt ord for denne adfærd, kan det siges kort: Det er håbløst.

Fra konservativ side kan vi ikke støtte et forslag, som animerer til flere offentlige udgifter, som man ikke får noget for. Da vi behandlede L 101 i 1996, brugte vi et begreb, som vi kender fra billardverdenen, nemlig ægte rødt. Det er det spor, regeringen åbenbart fortsætter ud af, og så må vi jo spørge ministeren, hvad den tidligere lovgivning egentlig har betydet i forhold til at få flere af dem ansat. Er det overhovedet noget, der overhovedet virker?